

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 28ης Μαΐου 2001 *

Στην υπόθεση T-53/01 R,

Poste Italiane SpA, με έδρα τη Ρώμη (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους G. M. Roberti, P. Mathijsen, A. Perrazzelli, E. Rubini και A. Sandulli, διηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την L. Pignataro και τον K. Wiedner, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης 2001/176/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

άρθρου 86 ΕΚ αναφορικά με την παροχή ορισμένων νέων ταχυδρομικών υπηρεσιών στην Ιταλία που εξασφαλίζουν τη διανομή σε καθορισμένη ημερομηνία και ώρα (ΕΕ 2001, L 63, σ. 59),

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ**

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

- 1 Το άρθρο 16 ΕΚ έχει ως εξής:

«Υπό την επιφύλαξη των άρθρων 73, 86 και 87, και ενόψει της θέσης που κατέχουν οι υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος στα πλαίσια των κοινών αξιών της Ένωσης καθώς και της συμβολής τους στην προώθηση της κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη, εντός των πλαισίων των αντιστοίχων αρμοδιοτήτων τους, και εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας Συνθήκης, μεριμνούν ούτως ώστε οι υπηρεσίες αυτές να λειτουργούν βάσει αρχών και προϋποθέσεων οι οποίες να επιτρέπουν την εκπλήρωση του σκοπού τους.»

2 Το άρθρο 86, παράγραφος 1, ΕΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση, όσον αφορά τις δημόσιες επιχειρήσεις και τις επιχειρήσεις στις οποίες χορηγούν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα, να μη θεσπίζουν ούτε να διατηρούν σε ισχύ μέτρα αντίθετα προς τους κανόνες της Συνθήκης και ιδίως τους κανόνες των άρθρων 12 ΕΚ και 81 ΕΚ έως και 89 ΕΚ.

3 Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 86 ΕΚ ορίζουν τα εξής:

«2. Οι επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος ή που έχουν χαρακτήρα δημοσιονομικού μονοπωλίου υπόκεινται στους κανόνες της παρούσας Συνθήκης, ιδίως στους κανόνες ανταγωνισμού, κατά το μέτρο που η εφαρμογή των κανόνων αυτών δεν εμποδίζει νομικά ή πραγματικά την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που τους έχει ανατεθεί. Η ανάπτυξη των συναλλαγών δεν πρέπει να επηρεάζεται σε βαθμό ο οποίος θα αντέκειτο προς το συμφέρον της Κοινότητας.

3. Η Επιτροπή μεριμνά για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου και απευθύνει, εφόσον είναι ανάγκη, κατάλληλες οδηγίες ή αποφάσεις προς τα κράτη μέλη.»

Ιστορικό της διαφοράς

4 Η Poste Italiane SpA (στο εξής: Poste Italiane ή αιτούσα) αποτελεί επιχείρηση πλήρως ελεγχόμενη από το ιταλικό κράτος. Εξασφαλίζει, εντός της Ιταλίας, την καθολική ταχυδρομική υπηρεσία υπό την έννοια του άρθρου 3 της οδηγίας 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπη-

ρεσιών (ΕΕ 1998, L 15, σ. 14). Κατά την παράγραφο 1 της εν λόγω διατάξεως, η καθολική υπηρεσία «αντιστοιχεί στην προσφορά ταχυδρομικών υπηρεσιών συγκεκριμένης ποιότητας μόνιμως σε όλα τα σημεία της επικράτειας, σε τιμές προσιτές για όλους τους χρήστες».

- 5 Το άρθρο 1 του διατάγματος 156 του Προέδρου της Ιταλικής Δημοκρατίας, της 29ης Μαρτίου 1973, περί εγκρίσεως του ενιαίου κειμένου των νομοθετικών διατάξεων στον τομέα των ταχυδρομικών υπηρεσιών, των ταχυδρομικών τραπεζικών υπηρεσιών και των τηλεπικοινωνιών (GURI αριθ. 113 της 3ης Μαΐου 1973, τακτικό συμπλήρωμα), προβλέπει ότι «ανήκουν αποκλειστικά στο πεδίο δραστηριοτήτων του δημοσίου τομέα, εντός των προβλεπομένων από το παρόν διάταγμα ορίων: οι υπηρεσίες συλλογής, μεταφοράς και διανομής της αλληλογραφίας [...]».
- 6 Το άρθρο 4 του διατάγματος 156 επιτρέπει, ωστόσο, την παροχή των υπηρεσιών που αναφέρονται στο οικείο άρθρο 1 από την Poste Italiane ή από πρακτορεία διανομής, δηλαδή από οποιονδήποτε ιδιώτη επιχειρηματία κατά παραχώρηση χορηγούμενη από το Υπουργείο Επικοινωνιών (στο εξής: πρακτορεία διανομής).
- 7 Στις 22 Ιουλίου 1999, οι ιταλικές αρχές εξέδωσαν το νομοθετικό διάταγμα 261 (GURI αριθ. 182 της 5ης Αυγούστου 1999), το οποίο τέθηκε σε ισχύ στις 6 Αυγούστου 1999 και σκοπούσε στη μεταφορά της οδηγίας 97/67 στην εσωτερική έννομη τάξη.
- 8 Το άρθρο 4 του διατάγματος 261 ρυθμίζει τις υπηρεσίες τις οποίες μόνον η Poste Italiane δικαιούται να παρέχει ως φορέας παροχής της καθολικής υπηρεσίας. Η διάταξη αυτή ορίζει τα εξής:

«1. Μπορούν να ανατεθούν κατ' αποκλειστικότητα στον φορέα παροχής της καθολικής υπηρεσίας, στον βαθμό που είναι αναγκαίο για τη διατήρησή του, η

συλλογή, η διαλογή και η διανομή της αποστολής εσωτερικής και διασυνοριακής αλληλογραφίας, ακόμα και μέσω επείγουσας διανομής, η τιμή της οποίας είναι χαμηλότερη του πενταπλασίου της δημόσιας τιμής που εφαρμόζεται σε αποστολή αλληλογραφίας του πρώτου επιπέδου βάρους της ταχύτερης κανονικής κατηγορίας, υπό τον όρο ότι το βάρος των αντικειμένων θα είναι μικρότερο των 350 γραμμαρίων.

2. Ο αναφερόμενος στην παράγραφο 1 τομέας αποκλειστικής δραστηριότητας περιλαμβάνει καθεμία από τις φάσεις αυτές μεμονωμένα.

3. Η διασυνοριακή αλληλογραφία περιλαμβάνει τα αντικείμενα που εμπίπτουν στον τομέα αποκλειστικής δραστηριότητας και τα οποία αποστέλλονται προς ή από την αλλοδαπή.

4. Σχετικά με το στάδιο της διανομής, περιλαμβάνονται μεταξύ των αποστολών αλληλογραφίας που αναφέρονται στην παράγραφο 1 οι αποστολές που δημιουργούνται μέσω της χρήσεως τηλεματικών τεχνολογιών.

5. Ανεξαρτήτως των ορίων τιμής και βάρους, ο τομέας αποκλειστικής δραστηριότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνει τις συστημένες αποστολές που άπτονται διοικητικών ή δικαστικών διαδικασιών. Ως διοικητικές διαδικασίες νοούνται οι διαδικασίες που αφορούν τη δραστηριότητα της δημοσίας διοικήσεως και οι καθαρώς δημοσίου χαρακτήρα διαδικασίες προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών.»

- 9 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι το «ετερογενές ηλεκτρονικό ταχυδρομείο» συνίσταται στην αλληλογραφία στην οποία η συλλογή, διαλογή και μεταφορά των στοιχείων πραγματοποιείται ηλεκτρονικώς, αλλά η διανομή, μετά από εκτύπωση, πραγματοποιείται σε φυσική μορφή.

Η επίδικη απόφαση

- 10 Μετά από πολλές συναντήσεις με τους εκπροσώπους των ιταλικών αρχών και της Poste Italiane, η Επιτροπή κίνησε, με έγγραφο οχλήσεως της 16ης Μαΐου 2000, διαδικασία λόγω παραβάσεως κατά της Ιταλίας, επικαλούμενη την παράβαση του άρθρου 86 ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 82 ΕΚ.
- 11 Η Ιταλική Κυβέρνηση και η Poste Italiane διατύπωσαν, τόσο γραπτώς όσο και στη διάρκεια συναντήσεων με εκπροσώπους της Επιτροπής, τις παρατηρήσεις τους επί των αιτιάσεων που διατυπώνονται στο έγγραφο οχλήσεως.
- 12 Στις 21 Δεκεμβρίου 2000, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2001/176/ΕΚ, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 86 ΕΚ αναφορικά με την παροχή ορισμένων νέων ταχυδρομικών υπηρεσιών στην Ιταλία που εξασφαλίζουν τη διανομή σε καθορισμένη ημερομηνία και ώρα (ΕΕ 2001, L 63, σ. 59, στο εξής: επίδικη απόφαση), οι ουσιαστικές διατάξεις της οποίας έχουν ως εξής:

«Άρθρο 1

Οι ιταλικοί κανόνες που ρυθμίζουν τον ταχυδρομικό τομέα, και ιδίως το άρθρο 4, σημείο 4, του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 261 της 22ας Ιουλίου 1999, παραβιάζουν το άρθρο 86, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 82 της Συνθήκης, στο μέτρο που αποκλείουν τον ανταγωνισμό όσον αφορά τη φάση διανομής σε ορισμένη ημερομηνία και ώρα των υπηρεσιών ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

Η Ιταλία υποχρεούται να θέσει τέλος σε αυτήν την παράβαση ανακαλώντας τα αποκλειστικά δικαιώματα που χορηγήθηκαν στα Ιταλικά Ταχυδρομεία [Poste Italiane] σε ό,τι αφορά τη φάση διανομής σε ορισμένη ημερομηνία ή ώρα των υπηρεσιών ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

Άρθρο 2

Η Ιταλία θα απόσχει στο μέλλον από τη χορήγηση αποκλειστικών δικαιωμάτων στη φάση διανομής σε ορισμένη ημερομηνία ή ώρα των υπηρεσιών ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

Άρθρο 3

Η Ιταλία θα πληροφορήσει την Επιτροπή, εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έχει λάβει για να θέσει τέλος στην παράβαση που αναφέρεται στο άρθρο 1.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.»

- ¹³ Στην επίδικη απόφαση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το αποκλειστικό δικαίωμα που απονέμει στην Poste Italiane το άρθρο 4, παράγραφος 4, του διατάγματος 261 περιλαμβάνει όλες τις παραδόσεις αποστολών αλληλογραφίας που πραγματοποιούνται με τηλεματικά μέσα, ανεξαρτήτως του αν παρέχουν ή όχι μια προστιθέμενη αξία σε σχέση με την υπηρεσία παραδοσιακής διανομής και του αν η Poste Italiane παρέχει ή όχι την ίδια υπηρεσία διανομής προστιθεμένης αξίας.

- 14 Η Επιτροπή τονίζει ότι οι υπουργικές αποφάσεις 333 της 24ης Ιουνίου 1987 (GURI αριθ. 184, της 8ης Αυγούστου 1987), 269 της 29ης Μαΐου 1988 (GURI αριθ. 165 της 15ης Ιουλίου 1988) και 260 της 7ης Αυγούστου 1990 (GURI αριθ. 218 της 18ης Σεπτεμβρίου 1990), που αποτελούν το νομικό πλαίσιο της συστάσεως της υπηρεσίας ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της Poste Italiane, δεν περιελάμβαναν στον τομέα της αποκλειστικής δραστηριότητας τη φάση της διανομής αυτής της υπηρεσίας.
- 15 Στις αιτιολογικές σκέψεις της επίδικης αποφάσεως τονίζονται διάφορα πραγματικά στοιχεία σχετικά με τις εν λόγω υπηρεσίες:
- Οι ιδιωτικοί φορείς προσφέρουν στις επιχειρήσεις, ιδίως στις τράπεζες και τις ασφαλιστικές εταιρίες, νέες υπηρεσίες διαχειρίσεως της αλληλογραφίας με εξωτερική ανάθεση, οι οποίες περιλαμβάνουν την παραγωγή, την προετοιμασία, τη δρομολόγηση και τη διανομή ευαισθητών στον παράγοντα χρόνο αποστολών αλληλογραφίας.
 - Οι προτεινόμενες υπηρεσίες διαχειρίσεως του ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αυξάνουν την ταχύτητα και την ασφάλεια κατά τη φάση της διανομής χάρη στην παροχή δύο βασικών υπηρεσιών, ήτοι της εγγυημένης διανομής σε καθορισμένη ημέρα ή την εγγυημένη διανομή σε καθορισμένη ώρα, οι οποίες τις διαφοροποιούν από την παραδοσιακή υπηρεσία.
 - Η υπηρεσία διανομής σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα που προτείνουν οι ιδιωτικοί φορείς είναι συμβατικώς εγγυημένη και εξασφαλίζεται, τουλάχιστον, σε ολόκληρη την έκταση μιας περιφέρειας της Ιταλίας.
 - Υπάρχουν παραλλαγές σε σχέση προς τις δύο βασικές υπηρεσίες, ήτοι η υπηρεσία διανομής σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα με βάση τη σειρά που έχει ζητήσει ο πελάτης ή η υπηρεσία διανομής σε καθορισμένη ημερομηνία σε έναν ή περιορισ-

σότερους εναλλακτικούς προορισμούς εάν είναι αδύνατη η παράδοση στον πρώτο προορισμό· παρέχονται πρόσθετες υπηρεσίες, όπως το σύστημα παρακολούθησης της αποστολής σε όλη τη διάρκεια της ηλεκτρονικής διαδρομής της και τη φυσική παράδοσή της, η ηλεκτρονική επιβεβαίωση περί του ότι η διανομή πραγματοποιήθηκε την καθορισμένη ημέρα και ώρα, η ηλεκτρονική αρχειοθέτηση των εν λόγω επιβεβαιώσεων διανομής, η ηλεκτρονική καταγραφή, σε περίπτωση αδυναμίας διανομής, των προσπαθειών εντοπισμού της νέας διεύθυνσεως του πελάτη, η κατάρτιση και συνεχής ενημέρωση των καταλόγων διευθύνσεων του πελάτη.

- Οι ιδιωτικοί φορείς δημιουργούν την αναγκαία υποδομή για την παροχή υπηρεσίας ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με εξωτερική ανάθεση σε σημαντικό μέρος της εθνικής επικράτειας (κάλυψη του 40 % περίπου της ιταλικής επικράτειας).
- Το δίκτυο διανομής της Poste Italiane δεν παρέχει υπηρεσία που να εγγυάται τη διανομή σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα.

¹⁶ Στο μέρος της επίδικης απόφασεως που είναι αφιερωμένο στη νομική εκτίμηση, η Επιτροπή, αφού παρατηρεί ότι η Poste Italiane είναι δημόσια επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 86, παράγραφος 1, ΕΚ, στην οποία το ιταλικό κράτος έχει χορηγήσει αποκλειστικά δικαιώματα βάσει του άρθρου 4 του διατάγματος 261,

- εξετάζει τις σχετικές αγορές υπηρεσιών (αιτιολογικές σκέψεις 16 έως 21) και την γεωγραφική διάσταση των σχετικών αγορών (αιτιολογική σκέψη 22)·

- διαπιστώνει ότι η Poste Italiane κατέχει δεσπόζουσα θέση σε σημαντικό τμήμα της κοινής αγοράς κατά την έννοια του άρθρου 82 ΕΚ καθόσον έχει νόμιμο μονοπώλιο στην αγορά την οποία καλύπτει η αποκλειστικότητα που απονέμει το άρθρο 4 του διατάγματος 261 (αιτιολογική σκέψη 23).
 - θεωρεί ότι ένα κρατικό μέτρο που απονέμει αποκλειστικότητα σε μια γειτονική αλλά χωριστή αγορά από εκείνη που αφορούσε προηγουμένως η αποκλειστικότητα αντίκειται στο άρθρο 86, παράγραφος 1, ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 82 ΕΚ, ιδίως όταν το μέτρο αυτό ωθεί τον εμπλεκόμενο φορέα να περιορίσει την παροχή της νέας αποκλειστικής υπηρεσίας, όπως συμβαίνει με την Poste Italiane, η οποία δεν προσφέρει υπηρεσίες διανομής σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα και εμποδίζει, με την απλή άσκηση του αποκλειστικού της δικαιώματος, τους ιδιωτικούς φορείς να ικανοποιήσουν τη ζήτηση όσον αφορά αυτήν την υπηρεσία (αιτιολογική σκέψη 26).
 - παρατηρεί ότι η κατάχρηση μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών (αιτιολογική σκέψη 29).
 - θεωρεί ότι, δυνάμει του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ, η Poste Italiane, ως επιχείρηση επιφορτισμένη με υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος, υπόκειται στους κανόνες του ανταγωνισμού, καθόσον οι ιταλικές αρχές δεν αποδεικνύουν ότι η εφαρμογή τους εμποδίζει την de jure ή de facto εκπλήρωση της ειδικής αποστολής που της έχει ανατεθεί. Εν προκειμένω, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι ο ανταγωνισμός όσον αφορά την εγγυημένη διανομή αλληλογραφίας σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα θέτει σε κίνδυνο την οικονομική ισορροπία της Poste Italiane, ούτε ότι το άνοιγμα της επίδικης υπηρεσίας στους ιδιώτες επιχειρηματίες στερεί στον δημόσιο φορέα ορισμένες από τις αποδοτικές δραστηριότητές του (αιτιολογική σκέψη 30).
- ¹⁷ Τέλος, στο συμπέρασμα της προσβαλλομένης αποφάσεως παρατηρείται ότι «κανένα άλλο κράτος μέλος, εκτός της Ιταλίας, δεν θέσπισε παρόμοιο κανόνα με εκείνον του

άρθρου 4, σημείο 4, του διατάγματος [261] που εξαιρεί τη φάση διανομής της υπηρεσίας ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου χωρίς να λαμβάνει υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά αυτής της φάσης» (αιτιολογική σκέψη 31).

- 18 Προς εκτέλεση της αποφάσεως αυτής, οι ιταλικές αρχές εξέδωσαν, στις 24 Ιανουαρίου 2001, την εγκύκλιο DGRQS/208 (στο εξής: εγκύκλιος 208). Η εγκύκλιος αυτή διευκρινίζει την έννοια που πρέπει να αποδίδεται στο άρθρο 4, παράγραφος 4, του διατάγματος 261.
- 19 Το άρθρο 3 της εγκυκλίου 208 ορίζει ότι «η φάση της διανομής του ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου εμπίπτει στον αποκλειστικό τομέα της [Poste Italiane], υπό τους ίδιους όρους όπως και κάθε αποστολή αλληλογραφίας εντός των ισχυρών ορίων βάρους και τιμής».
- 20 Το άρθρο 4 διευκρινίζει, ωστόσο, ότι η διανομή αποστολών ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, που είναι ευαίσθητες στον παράγοντα χρόνο, σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα δεν εμπίπτει στον αποκλειστικό τομέα εφόσον τηρούνται ορισμένες προϋποθέσεις, ήτοι: υποχρέωση του φορέα που προτίθεται να παράσχει την υπηρεσία αυτή, καλύπτονσα τουλάχιστον ολόκληρο το έδαφος μιας περιφέρειας, να λάβει άδεια (άρθρο 5)· υποχρέωση αποτελέσματος βαρύνουσα τον εν λόγω φορέα· διανομή σε καθορισμένη ημερομηνία και ώρα και εξάρτηση της πληρωμής από την παράδοση της αλληλογραφίας εντός της συμφωνηθείσας προθεσμίας (άρθρο 6)· υποχρέωση τηρήσεως μητρώου στο οποίο ο φορέας καταγράφει κάθε αποστολή σημειώνοντας τα ουσιώδη στοιχεία της (άρθρο 7)· υποχρέωση μέριμνας ώστε οι αποστολές αλληλογραφίας σε καθορισμένη ημέρα και ώρα να μπορούν να ανιχνευθούν και εντοπισθούν (άρθρο 8)· υποχρέωση του φορέα να αποδεικνύει την ημέρα ή την ώρα και ημέρα μέσω της υπογραφής του παραλήπτη σε ειδικώς προβλεπόμενο αρχείο με δυνατότητα παρακολουθήσεως της αποστολής κατά τη φάση της διανομής (άρθρο 9), και υποχρέωση τηρήσεως των αρχείων για περίοδο έξι μηνών (άρθρο 11).
- 21 Η εγκύκλιος 208 δεν προβλέπει καμία προϋπόθεση όσον αφορά το επίπεδο της τιμής της υπηρεσίας διανομής ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα.

Διαδικασία

- 22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Μαρτίου 2001, η Poste Italiane άσκησε, δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίδικης απόφασης.
- 23 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου αυθημερόν, η Poste Italiane υπέβαλε επίσης, δυνάμει του άρθρου 242 ΕΚ, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης αυτής έως ότου το Πρωτοδικείο εκδώσει απόφαση επί της ουσίας.
- 24 Με δικόγραφα που πρωτοκολλήθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου αντιστοίχως στις 29 και 30 Μαρτίου 2001, η Recapitalia Consorzio Italiano delle Agenzie di Recapito Licenziatarie del Ministero delle Comunicazioni (στο εξής: Consorzio Recapitalia), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους L. Magrone και M. Giordano, και η εταιρία TNT Post Groep NV, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους M. Merola και C. Tesauro, αμφότερες με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, ζήτησαν να παρέμβουν στην παρούσα διαδικασία υπέρ των αιτημάτων της Επιτροπής.
- 25 Οι αιτήσεις παρεμβάσεως επιδόθηκαν στους διαδίκους σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 26 Η Επιτροπή υπέβαλε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων στις 30 Μαρτίου 2001.
- 27 Με επιστολές της 30ής Μαρτίου και της 2ας Απριλίου 2001, ο Γραμματέας του Πρωτοδικείου κάλεσε τους υποβαλόντες αίτηση παρεμβάσεως να παρευρεθούν στη συζήτηση των ασφαλιστικών μέτρων.

- 28 Στις 4 Απριλίου 2001, η Επιτροπή ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση, έναντι των Consorzio Recapitalia και TNT Post Groep, ενός παραρτήματος της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων (έγγραφο οχλήσεως, της 16ης Μαΐου 2000, που απευθυνόταν στις ιταλικές αρχές) και ενός παραρτήματος των παρατηρήσεων της Επιτροπής (επιστολή του Προέδρου του Συμβουλίου των Υπουργών, της 14ης Δεκεμβρίου 2000, προς τον M. Monti, μέλος της Επιτροπής).
- 29 Οι διάδικοι στην παρούσα διαδικασία και οι υποβαλόντες αίτηση παρεμβάσεως ακούσθηκαν στις 5 Απριλίου 2001. Την ίδια ημέρα, η Poste Italiane ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση ορισμένων στοιχείων που περιέχονται στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων καθώς και σε διάφορα παραρτήματά της.
- 30 Κατά την ακρόαση, η Poste Italiane και η Επιτροπή κλήθηκαν να λάβουν θέση επί των αιτήσεων παρεμβάσεως των Consorzio Recapitalia και TNT Post Groep. Η αιτούσα δεν εξέφρασε αντιρρήσεις ως προς το αίτημα της Επιτροπής περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως. Επίσης, η αιτούσα προσκόμισε ένα έγγραφο, και συγκεκριμένα ένα διαφημιστικό φυλλάδιο σχετικά με τις υπηρεσίες που προσφέρει η Poste Italiane, το οποίο ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή έκανε δεκτό, παρά την καθυστερημένη προσκόμισή του, αφού άκουσε τις παρατηρήσεις της Επιτροπής και των υποβαλόντων αίτηση παρεμβάσεως.
- 31 Στις 6 Απριλίου 2001, η Επιτροπή γνωστοποίησε ότι δεν είχε αντιρρήσεις ως προς την αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που είχε υποβάλει η Poste Italiane.
- 32 Την 1η Μαρτίου 2001, η Ιταλική Δημοκρατία άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή περί ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως, η οποία πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως C-102/01. Η Ιταλική Δημοκρατία δεν υπέβαλε αίτηση αναστολής εκτελέσεως.

- 33 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 30 Μαρτίου 2001, η Ιταλική Δημοκρατία γνωστοποίησε στο Δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 78 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ότι παραιτείται από την προσφυγή, γεγονός του οποίου η Επιτροπή δήλωσε ότι έλαβε γνώση στις 20 Απριλίου 2001.
- 34 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2001, Ιταλία κατά Επιτροπής (μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή), η οποία κοινοποιήθηκε στους διαδίκους με επιστολή της 11ης Μαΐου 2001, η υπόθεση C-102/01 διαγράφηκε από το Πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.
- 35 Με επιστολή της 15ης Μαΐου 2001, ο Γραμματέας του Πρωτοδικείου, κατόπιν αιτήσεως του αρμόδιου επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, πληροφόρησε τους διαδίκους στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και τους δύο υποβαλόντες αίτηση παρεμβάσεως, σχετικά με τη διαγραφή της υποθέσεως C-102/01 από το Πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Συμπληρωματικό

- 36 Προτού ληφθεί απόφαση επί της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, θα πρέπει να καθορισθεί επακριβώς το περιεχόμενο της επίδικης αποφάσεως.
- 37 Συναφώς, μολοντί ορισμένα χωρία της επίδικης αποφάσεως, και ιδίως η αιτιολογική σκέψη 18, δεν αναφέρονται αποκλειστικώς στο ετερογενές ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, από το γράμμα του άρθρου 1 των ουσιαστικών διατάξεων της αποφάσεως προκύπτει ότι η απόφαση αυτή δεν θέτει υπό αμφισβήτηση το άρθρο 4, παράγραφος 4, του διατάγματος 261 στο σύνολό του, αλλά μόνο στον βαθμό που η διάταξη αυτή εφαρμόζεται στις υπηρεσίες διανομής ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα.

- 38 Κατά την ακρόαση, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ρητώς αυτή την ερμηνεία της επίδικης αποφάσεως.
- 39 Υπό την επιφύλαξη του συμβιβαστού της εγκυκλίου 208 με τους κανόνες της Συνθήκης, η διατύπωση αυτής της πράξεως εθνικού δικαίου μαρτυρά επίσης ότι οι ιταλικές αρχές αντιλήφθηκαν κατά τον ίδιο τρόπο το περιεχόμενο της επίδικης αποφάσεως. Πράγματι, η εγκύκλιος 208 ανοίγει στον ανταγωνισμό, υπό τους όρους που καθορίζει, τη φάση της διανομής, σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα, αποστολών ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που είναι ευαίσθητες στον παράγοντα χρόνο.
- 40 Επομένως, αφενός, το άρθρο 4, παράγραφος 4, του διατάγματος 261 δεν κρίνεται ασυμβίβαστο προς τις διατάξεις του άρθρου 86 ΕΚ σε συνδυασμό προς το άρθρο 82 ΕΚ στο μέτρο που η αλληλογραφία που μεταφέρεται με ηλεκτρονικά μέσα διανέμεται με τρόπο μη ενέχοντα παράδοση σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα.
- 41 Αφετέρου, η επίδικη απόφαση αφορά αποκλειστικά τη διανομή ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα και δεν θέτει υπό αμφισβήτηση το συμβιβαστό της εθνικής ρυθμίσεως περί της διανομής της κοινής αλληλογραφίας που παρουσιάζει αυτά τα χαρακτηριστικά με τις διατάξεις της Συνθήκης.
- 42 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 242 ΕΚ και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο μπορεί, εφόσον κρίνει το απαιτούν οι περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως.

- 43 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζει τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*), τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι προϋποθέσεις αυτές ισχύουν σωρευτικά, οπότε η αίτηση αναστολής εκτελέσεως είναι απορριπτέα αν μία από τις προϋποθέσεις αυτές ελλείπει [διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30, και του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 1ης Φεβρουαρίου 2001, T-350/00 R, Free Trade Foods κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-493 σκέψη 32]. Ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής προβαίνει, κατά περίπτωση, στη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2001, C-445/00 R, Αυστρία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-1461 σκέψη 73).
- 44 Επιπλέον, το ζητούμενο μέτρο πρέπει να είναι προσωρινό, υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζει τα επίδικα νομικά ή πραγματικά ζητήματα ούτε να εξουδετερώνει εκ των προτέρων τις συνέπειες της αποφάσεως που θα εκδοθεί αργότερα επί της κύριας δίκης [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 22].
- 45 Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, «[η] αίτηση υποβάλλεται με χωριστό δικόγραφο και με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 43 και 44».

Επί των αιτήσεων παρεμβάσεως

- 46 Δυνάμει του άρθρου 37, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, το οποίο έχει εφαρμογή στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 46, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού, το δικαίωμα παρεμβάσεως προϋποθέτει ότι ο παρεμβαίνων έχει συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς.

- 47 Όσον αφορά το συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς, οι αιτήσεις παρεμβάσεως υπέρ των αιτημάτων της Επιτροπής τις οποίες υπέβαλαν στην παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων η Consorzio Recapitalia και η TNT Post Groep πρέπει να εξεταστούν χωριστά.
- 48 Κατά την ακρόαση, η Poste Italiane εξέφρασε επιφυλάξεις ως προς την ύπαρξη επαρκούς συμφέροντος των αιτούντων την παρέμβαση στην επίλυση της διαφοράς. Επίσης, διατύπωσε αμφιβολίες ως προς το παραδεκτό των αιτήσεων αυτών ενόψει του ότι η Consorzio Recapitalia και η TNT Post Groep δεν θα μπορούσαν, σε περίπτωση που η Επιτροπή αποφάσιζε να μην αμφισβητήσει το συμβιβαστό του άρθρου 4, παράγραφος 4, του διατάγματος 261 με το κοινοτικό δίκαιο, να προβάλλουν την απόφαση αυτή ενώπιον του Πρωτοδικείου.
- 49 Από την πλευρά της, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν αντιτίθεται στις αιτήσεις παρεμβάσεως.
- 50 Ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής αντιλαμβάνεται το επιχείρημα που διατύπωσε η αιτούσα κατά την ακρόαση υπό την έννοια ότι, εφόσον ένας ενδιαφερόμενος που έχει καταθέσει στην Επιτροπή καταγγελία με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί παράβαση του άρθρου 86 ΕΚ, σε συνδυασμό προς το άρθρο 82 ΕΚ, δεν μπορεί παραδεκτώς να αμφισβητήσει, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, τη νομιμότητα της απόφασής με την οποία απορρίπτεται η αίτηση λήψεως της πράξεως που ζητήθηκε δυνάμει του άρθρου 86, παράγραφος 3, ΕΚ, στους υποβαλλόντες αίτηση παρεμβάσεως δεν μπορεί, κατ' ανάλογη εφαρμογή, να επιτραπεί η παρέμβαση σε μια διαφορά αφορώσα διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 86, παράγραφος 3, ΕΚ. Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό στο μέτρο που, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, δεν μπορεί α ριγοί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να υφίστανται εξαιρετικές καταστάσεις στις οποίες ένας ιδιώτης ή, κατά περίπτωση, μια ένωση συσταθείσα για την προάσπιση των συλλογικών συμφερόντων μιας κατηγορίας πολιτών έχει το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά της αρνήσεως της Επιτροπής να εκδώσει απόφαση στο πλαίσιο της αποστολής εποπτείας που της αναθέτει το άρθρο 86, παράγραφοι 1 και 3, ΕΚ (απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 1997, C-107/95 P, Bundesverband der Bilanzbuchhalter κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-947, σκέψη 25). Επιπλέον, το επιχείρημα αυτό δεν είναι λυσιτελές, καθόσον το παραδεκτό της αιτήσεως παρεμβάσεως πρέπει να εκτιμάται υπό το φως των προϋποθέσεων του άρθρου 37 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και μόνον.

- 51 Όσον αφορά την αίτηση παρεμβάσεως της Consorzio Recapitalia, πρέπει να υπομνησθεί ότι η νομολογία διδάσκει ότι επιτρέπεται η παρέμβαση αντιπροσωπευτικών ενώσεων που έχουν ως στόχο την προστασία των μελών τους σε υποθέσεις στις οποίες ανακύπτουν βασικά ζητήματα δυνάμενα να επηρεάσουν την κατάσταση των μελών αυτών [διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 1997, C-151/97 P(I) και C-157/97 P(I), National Power και PowerGen, Συλλογή 1997, σ. I-3491, σκέψη 66, και της 28ης Σεπτεμβρίου 1998, C-151/98 P(I), Pharos κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-5441, σκέψη 6, καθώς και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 22ας Μαρτίου 1999, T-13/99 R, Pfizer κατά Συμβουλίου, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή].
- 52 Με την επίδικη απόφαση διαπιστώνεται ότι ο αποκλεισμός του ανταγωνισμού από τη φάση της διανομής του ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα συνιστά παράβαση του άρθρου 86, παράγραφος 1, ΕΚ σε συνδυασμό προς το άρθρο 82 ΕΚ (αιτιολογική σκέψη 31 και άρθρο 1). Η επίδικη απόφαση προβλέπει ότι η Ιταλία θα απόσχει στο μέλλον από τη χορήγηση αποκλειστικών δικαιωμάτων όσον αφορά τη φάση διανομής σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα των υπηρεσιών ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (άρθρο 2), ώστε αυτή η φάση διανομής του εν λόγω ταχυδρομείου να είναι ανοικτή στον ανταγωνισμό. Η υπόθεση αυτή θέτει, εκ πρώτης όψεως, ζητήματα αρχής σχετικά με τις προϋποθέσεις εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 86 ΕΚ και 82 ΕΚ στον τομέα των ταχυδρομικών υπηρεσιών και, ειδικότερα, σχετικά με την έκταση του μέρους του τομέα αυτού που μπορεί να εξαιρεθεί από τον ανταγωνισμό βάσει των ως άνω διατάξεων.
- 53 Η Consorzio Recapitalia είναι ιταλική ένωση πρακτορείων διανομής στα οποία έχει επιτραπεί να παρέχουν υπηρεσίες ανοικτές στον ανταγωνισμό, αλλά υπαγόμενες στην καθολική υπηρεσία, και/ή υπηρεσίες ξένες προς την καθολική υπηρεσία. Οι επιχειρήσεις αυτές διαθέτουν υποδομές που τους επιτρέπουν να παρέχουν υπηρεσία συμβατικής εγγυημένης διανομής σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα.
- 54 Το άρθρο 4, στοιχείο α, του καταστατικού της ορίζει ότι η Consorzio Recapitalia έχει ως στόχο «την προώθηση, τον συντονισμό, την ενθάρρυνση και την προστασία των πρωτοβουλιών των πρακτορείων διανομής στα οποία έχουν χορηγηθεί παραχωρήσεις για την κατ' οίκον διανομή επείγουσας αλληλογραφίας από το Υπουργείο Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών», η δε δράση της αποσκοπεί ιδίως «στην προώθηση και ανάπτυξη της δραστηριότητας διανομής την οποία ασκούν τα πρακτορεία [διανομής], τούτο δε και μέσω της οργανώσεως νέων υπηρεσιών».

- 55 Σύμφωνα με το ίδιο άρθρο, στοιχείο η, στο αντικείμενο της ενώσεως αυτής εντάσσεται και η προάσπιση των συμφερόντων των μελών της ενώπιον της δικαιοσύνης, είτε με την άσκηση ενδίκων προσφυγών είτε με την άμυνα κατά τέτοιων προσφυγών.
- 56 Εξάλλου, η Consorzio Recapitalia υποστηρίζει, χωρίς να αντικρούεται επ' αυτού από την Poste Italiane, ότι οι επιχειρήσεις που την απαρτίζουν είναι οι ίδιες που, μέσω άλλης ενώσεως (της Consorzio Riposta), υπέβαλαν καταγγελία στην Επιτροπή για παράβαση, εκ μέρους της Ιταλίας, των άρθρων 82 ΕΚ και 86 ΕΚ, στο μέτρο που ο τομέας που επιφυλάσσεται στην Poste Italiane επεκτάθηκε κατά παράβαση των διατάξεων της οδηγίας 97/67.
- 57 Συνεπώς, οι επιχειρήσεις μέλη της Consorzio Recapitalia, οι οποίες επιθυμούν να παρέχουν την υπηρεσία διανομής ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα, μπορούν να αποδείξουν ότι έχουν συμφέρον στην απόρριψη της αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως.
- 58 Εφόσον το αντικείμενο της Consorzio Recapitalia είναι η προστασία των οικονομικών συμφερόντων των επιχειρήσεων που είναι μέλη της, οι δε τελευταίες θίγονται οι ίδιες από την επίδικη απόφαση, το συμφέρον της στην επίλυση της διαφοράς είναι δεδομένο. Η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι, τον Φεβρουάριο του 2001, η Consorzio Recapitalia υπέβαλε ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων προσφυγή, συνοδευόμενη από αίτηση λήψεως προσωρινού μέτρου, αμφισβητώντας τη νομιμότητα της εγκυκλίου 208 λόγω του ότι οι προϋποθέσεις που προβλέπει για την εξασφάλιση της υπηρεσίας διανομής ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα και ώρα δεν συνιστούν ικανοποιητική εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως.
- 59 Η έτερη αιτούσα να παρέμβει στη δίκη, η TNT Post Groep, εταιρία ολλανδικού δικαίου, είναι η εταιρία χαρτοφυλακίου του ομίλου TPG, ο οποίος ασκεί, σε παγκόσμιο επίπεδο, δραστηριότητα των ταχυδρομικών υπηρεσιών, κατεπείγουσας

μεταφοράς, και μεταφοράς εφοδίων. Ο όμιλος TPG ασκεί επίσης δραστηριότητα στους τομείς των κοινών μεταφορών και του αεροπορικού leasing. Στην Ιταλία, ο όμιλος TPG ασκεί δραστηριότητες διανομής αλληλογραφίας και έχει εμμέσως αποκτήσει τον έλεγχο διαφόρων πρακτορείων διανομής που ασκούν δραστηριότητα σε διάφορους δήμους βάσει παραχωρήσεων δυνάμει του άρθρου 29 του διατάγματος 156 (βλ. ανωτέρω σκέψη 5), οι οποίες έκτοτε έχουν αντικατασταθεί από ένα σύστημα ατομικών αδειών και γενικών εγκρίσεων που διέπουν, αντιστοίχως, την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών που δεν έχουν εξαιρεθεί από τον ανταγωνισμό και την παροχή υπηρεσιών μη εμπιπτουσών στην καθολική υπηρεσία. Μέσω θυγατρικών εταιριών, ο όμιλος TPG προσφέρει, εξάλλου, υπηρεσίες κατεπείγουσας μεταφοράς καθώς και υπηρεσίες μεταφοράς εφοδίων.

- 60 Η TNT Post Groep επικαλείται κατ' ουσίαν δύο στοιχεία προς απόδειξη του συμφέροντός της στην επίλυση της διαφοράς. Το πρώτο συνίσταται στο ότι θα της ήταν αδύνατο να ασκήσει την εν λόγω δραστηριότητα διανομής λόγω του διατάγματος 261 σε περίπτωση ενδεχόμενης αναστολής εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως.
- 61 Το δεύτερο στοιχείο συνίσταται στο γεγονός ότι έχει καταθέσει, τον Ιούνιο του 1999, καταγγελία στην Επιτροπή με την οποία ζητεί να διαπιστωθεί ότι η εθνική ιταλική ρύθμιση παραβιάζει την οδηγία 97/67 και τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 86 ΕΚ και 82 ΕΚ, συμπλήρωσε δε την καταγγελία της μετά την έκδοση του διατάγματος 261 από τις ιταλικές αρχές.
- 62 Ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θεωρεί ότι τα στοιχεία αυτά αρκούν για να διαπιστωθεί ότι η TNT Post Groep έχει συμφέρον να μη διαταχθεί η αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 63 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιτρέπεται στις Consorzio Recapitalia και TNT Post Groep να παρέμβουν υπέρ των αιτημάτων της Επιτροπής στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

Επί του αιτήματος εμπιστευτικής μεταχειρίσεως

- 64 Σχετικά με το αίτημα εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που υπέβαλε η Επιτροπή στις 4 Απριλίου 2001, η Poste Italiane δήλωσε, κατά την ακρόαση, ότι δεν προβάλλει αντίρρηση.
- 65 Κατόπιν της εκ μέρους της Poste Italiane υποβολής αιτήματος εμπιστευτικής μεταχειρίσεως στις 5 Απριλίου 2001, η Επιτροπή, στην οποία το αίτημα αυτό ανακοινώθηκε κατά την ακρόαση, δήλωσε την επομένη ότι δεν προβάλλει αντίρρηση.
- 66 Κατά το στάδιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να επιφυλαχθεί εμπιστευτική μεταχείριση στα στοιχεία που αναφέρουν στις αιτήσεις τους η Επιτροπή και η Poste Italiane, στο μέτρο που τα στοιχεία αυτά μπορούν, εκ πρώτης όψεως, να θεωρηθούν απόρρητα ή εμπιστευτικά υπό την έννοια του άρθρου 116, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, πράγμα το οποίο δεν αμφισβήτησε κανείς από τους εν λόγω δύο διαδίκους.

Επί της αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως

Επί της ενστάσεως απαραδέκτου που προβάλλει η Επιτροπή

- 67 Στις γραπτές παρατηρήσεις της, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δεν ανταποκρίνεται στις τυπικές απαιτήσεις του άρθρου 104, παράγραφοι 2 και 3, του Κανονισμού Διαδικασίας. Ειδικότερα, υπογραμμίζει ότι δεν πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις μια αίτηση όπως αυτή που υπέβαλε η Poste Italiane και η οποία, καίτοι τυπικώς υποβάλλεται με δικόγραφο χωριστό από το δικόγραφο της

προσφυγής στην κύρια υπόθεση, είναι απολύτως όμοια με το τελευταίο. Στο μέτρο που δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υφίσταται διαφορά μεταξύ της απλής παραπομπής, με την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων, στο δικόγραφο της κύριας προσφυγής — όπου η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων κρίνεται απαράδεκτη (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2000, C-278/00 R, Ελλάς κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-8787, σκέψεις 25 και 26) — και της επαναλήψεως ολοκλήρου του δικογράφου της προσφυγής στην αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — επαναλήψεως η οποία καθιστά την αίτηση ιδιαίτερα ογκώδη —, η Επιτροπή ζητεί να θεωρηθεί η αίτηση απαράδεκτη λόγω μη τηρήσεως των τυπικών απαιτήσεων του Κανονισμού Διαδικασίας.

- 68 Κατά την ακρόαση, η αιτούσα απάντησε ότι η αίτηση αναστολής εκτελέσεως υποβλήθηκε με χωριστό δικόγραφο και περιέχει τα στοιχεία που επιτρέπουν στον αρμόδιο επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να αποφανθεί. Η κατάσταση αυτή διαφέρει συνεπώς από την περίπτωση της απλής παραπομπής στο δικόγραφο της προσφυγής της κύριας υποθέσεως.
- 69 Ενόψει της καταστάσεως αυτής και της σημασίας της υποθέσεως, ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής έθεσε ερώτημα στην Επιτροπή ως προς το αν επιθυμούσε να υποβάλει νέες παρατηρήσεις επί συνοπτικής εκθέσεως των πραγματικών και νομικών ισχυρισμών που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη χορήγηση της ζητουμένης αναστολής εκτελέσεως, συνοπτικής εκθέσεως η οποία θα αναλάμβανε να προσκομίσει η αιτούσα.
- 70 Απαντώντας στο ερώτημα αυτό, η Επιτροπή, εμμένοντας στον ισχυρισμό της ότι η αίτηση δεν πληροί τις απαιτούμενες τυπικές προϋποθέσεις, δήλωσε ότι δεν χρειαζόταν να ζητηθεί από την Poste Italiane να προσκομίσει συνοπτική έκθεση των πραγματικών και νομικών ισχυρισμών που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη χορήγηση του ζητουμένου μέτρου, επί της οποίας θα μπορούσε να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της.
- 71 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θεωρεί ότι δεν απαιτείται να κρίνει επί του κατά πόσον μια αίτηση ασφαλιστικών μέτρων στην οποία έχει ενσωματωθεί σχεδόν ολόκληρο το κείμενο του δικογράφου της προσφυγής της κύριας υποθέσεως και η οποία περιέχει, κατά τα λοιπά, εισαγωγή,

έκθεση των στοιχείων από τα οποία προκύπτει το επείγον και επιχειρηματολογία σχετική με τη στάθμηση των εμπλεκομένων συμφερόντων ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 104, παράγραφοι 2 και 3, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Επί του *fumus boni juris*

- 72 Η αιτούσα επαναλαμβάνει, στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, τους ισχυρισμούς που προβάλλει με την προσφυγή της στην κύρια υπόθεση και οι οποίοι αποδεικνύουν, κατ' αυτήν, ότι πληρούται η προϋπόθεση του *fumus boni juris*.
- 73 Πρόκειται για ισχυρισμούς που αντλούνται, πρώτον, από την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και την παραβίαση των αρχών που διέπουν την διεξαγωγή της διοικητικής διαδικασίας, δεύτερον, από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και έλλειψη αιτιολογήσεως όσον αφορά τον προσδιορισμό των οικείων αγορών, τρίτον, από τη μη ύπαρξη δεσπόζουσας θέσεως, τέταρτον, από την εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία της οδηγίας 97/67, πέμπτον, από την εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των κανόνων της Συνθήκης που αφορούν την καθολική υπηρεσία και, έκτον, από την έλλειψη επιπτώσεων επί των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών.
- 74 Η Επιτροπή, καίτοι δεν δέχεται το βάσιμο των προβαλλομένων ισχυρισμών, δήλωσε κατά την ακρόαση ότι αναγνωρίζει τη σοβαρότητα των ισχυρισμών αυτών.
- 75 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι, μεταξύ των διαδίκων, υφίσταται θεμελιώδης διάσταση απόψεων όσον αφορά το κατά πόσον η αιτούσα είναι παρούσα στην αγορά της παροχής υπηρεσιών διανομής ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα και ώρα. Η διάσταση αυτή οφείλεται ιδίως στο γεγονός ότι, κατά την αιτούσα, η φάση της διανομής του ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου συγχέεται αναγκαστικά με τη διανομή των αποστολών αλληλογραφίας, η οποία ανήκει

στον τομέα αποκλειστικής δραστηριότητας της Poste Italiane και για την οποία η ίδια παρέχει συμπληρωματικές υπηρεσίες, μεταξύ των οποίων, ιδίως, την υπηρεσία συμβατικώς εγγυημένης διανομής σε καθορισμένη ημέρα, ενώ στην επίδικη απόφαση αναφέρεται ότι «[το δίκτυο] διανομής του δημόσιου φορέα δεν προσφέρει τη δυνατότητα εγγύησης για διανομή σε σίγουρη ημερομηνία και ώρα» (αιτιολογική σκέψη 10), η δε Poste Italiane «[δηλώνει] ότι δεν προσφέρ[ει], στη σημερινή κατάσταση, υπηρεσία διανομής που να εγγυάται με βεβαιότητα την ημερομηνία και την ώρα διανομής» (αιτιολογική σκέψη 26).

- 76 Η ουσιώδης αυτή διάσταση απόψεων είναι καθοριστική για την εκτίμηση των αποτελεσμάτων του ανοίγματος των υπηρεσιών διανομής που αφορά η επίδικη απόφαση στον ανταγωνισμό. Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της το επίπεδο των τιμών των υπηρεσιών αυτών προκειμένου να προσδιορίσει την οικεία αγορά, ενώ το στοιχείο αυτό μπορεί να αποδειχθεί κατάλληλο προς εκτίμηση, αφενός, του βαθμού εναλλαξιμότητας μεταξύ των διαφόρων προτεινόμενων υπηρεσιών και, αφετέρου, του κινδύνου να στερηθεί ο φορέας παροχής της καθολικής υπηρεσίας από τις αναγκαίες δραστηριότητες προς εξασφάλιση της οικονομικής βιωσιμότητάς του. Επί του τελευταίου αυτού σημείου, στον αρμόδιο επί της ουσίας δικαστή εναπόκειται να καθορίσει, στο πλαίσιο της εξετάσεως του πέμπτου ισχυρισμού, κατά πόσον η χορήγηση ή η διατήρηση του αποκλειστικού δικαιώματος που έχει απονεμηθεί στην Poste Italiane για τις επίδικες υπηρεσίες είναι απαραίτητη για την εξασφάλιση της εκπληρώσεως της αποστολής γενικού οικονομικού συμφέροντος με την οποία είναι επιφορτισμένη και, ειδικότερα, για την εξασφάλιση οικονομικώς αποδεκτών συνθηκών προς εκπλήρωση της αποστολής αυτής. Προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον είναι θεμιτή η εξαιρέση από τον ανταγωνισμό η οποία απορρέει από το αποκλειστικό δικαίωμα, θα πρέπει ειδικότερα να εξεταστεί κατά πόσον η Επιτροπή ορθώς θεώρησε ότι οι ταχυδρομικές υπηρεσίες διανομής του ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα, ως εκ της φύσεώς τους και των όρων υπό τους οποίους προσφέρονται, θέτουν σε κίνδυνο την οικονομική ισορροπία της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος την οποία παρέχει ο κάτοχος του αποκλειστικού δικαιώματος, σύμφωνα με τα κριτήρια που διατυπώθηκαν με την απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 1993, C-320/91, *Corbeau*, Συλλογή 1993, σ. I-2533, σκέψη 19). Μια τέτοια εξέταση δεν μπορεί, ωστόσο, να πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 77 Ενόψει των ανωτέρω, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί που προβάλλει η αιτούσα στερούνται, εκ πρώτης όψεως, ερείσματος (προμνησθείσα διάταξη στην υπόθεση *Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ.*, σκέψη 26).

78 Ενόψει της εκτιμήσεως αυτής και της θέσεως που έλαβε η Επιτροπή κατά την ακρόαση, πρέπει να διαπιστωθεί ότι οι ισχυρισμοί της Poste Italiane πληρούν την προϋπόθεση του *fumus boni juris*.

Επί του επείγοντος και της σταθμίσεως των συμφερόντων

— Επιχειρήματα των διαδίκων

79 Η αιτούσα υποστηρίζει ότι θα υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία αν δεν διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως.

80 Ενόψει των όρων που προβλέπει η εγκύκλιος 208, η Poste Italiane εκτιμά το διαφυγόν κέρδος, που οφείλεται στην αφαίρεση, από τον τομέα που εξαιρείται από τον ανταγωνισμό, των υπηρεσιών διανομής της αλληλογραφίας με υπογραφή του παραλήπτη προς πιστοποίηση της αποδοχής, σε ποσό κυμαινόμενο από 316 έως 411 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (ITL), αναλόγως του αν η επίδοση πραγματοποιείται εντός εικοσιτετράωρου από της αποστολής ή αργότερα. Συγκεκριμένα, κατά την αιτούσα, η επίδικη απόφαση θα είχε ως αποτέλεσμα την άμεση υποκατάσταση των υπηρεσιών που εκ παραδόσεως προσφέρει η Poste Italiane από τη νέα υπηρεσία που αποτελεί το αντικείμενο της αποφάσεως αυτής, η οποία θα επιτρέψει στους ιδιωτικούς φορείς να στερήσουν την Poste Italiane από τα έσοδα που προέρχονται από τους μόνους αποδοτικούς τομείς δραστηριότητας της τελευταίας.

81 Η αιτούσα υπογραμμίζει ότι η απώλεια εσόδων ενδέχεται να υπερβεί το ποσό αυτό λόγω του ότι θα της ήταν άκρως δυσχερές να εξασφαλίσει ότι οι τρίτοι θα τηρούν αυστηρά τα όρια που θεσπίζει η εγκύκλιος 208 και δεν θα επωφεληθούν, αντιθέτως, από τη δυνατότητα αυτή προκειμένου να καταστρατηγήσουν μαζικά τα αποκλειστικά δικαιώματα που καθορίζουν την έκταση του εξαιρουμένου από τον ανταγωνισμό τομέα.

- 82 Αν, ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί ότι η επίδικη απόφαση δεν πρέπει να εκτελεστεί τηρουμένων των όρων της εγκυκλίου 208, η ζημία, η οποία εκτιμήθηκε από την εταιρία Ernst & Young, θα μπορούσε να ανέλθει σε 1 639, 1 261 και 411 δισεκατομμύρια ΙΤL ετησίως, αντιστοίχως στην περίπτωση της επιδόσεως μετά από 24 ώρες χωρίς υπογραφή προς αποδοχή, στην περίπτωση της επιδόσεως εντός εικοσιτετραώρου χωρίς τέτοια υπογραφή, και σε επίδοση μετά από 24 ώρες έναντι τέτοιας υπογραφής. Εάν η δίκη στην κύρια υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου διαρκέσει επί δύο έτη, τα ποσά αυτά θα διπλασιαστούν.
- 83 Αυτές οι απώλειες εσόδων θα συμβάλουν στην αύξηση του ελλείμματος το οποίο είναι υποχρεωμένη να υφίσταται η Poste Italiane ως φορέας παροχής της καθολικής υπηρεσίας και το οποίο, μετά από αφαίρεση των κερδών που προέρχονται από τον τομέα που έχει εξαιρεθεί του ανταγωνισμού, πλησιάζει τα 2 500 δισεκατομμύρια για το οικονομικό έτος 1999 και υπολογίζεται σε αντίστοιχο ποσό για το οικονομικό έτος 2000.
- 84 Η ζημία αυτή είναι όχι μόνο σοβαρή, αλλά και ανεπανόρθωτη.
- 85 Συγκεκριμένα, αφενός, το ποσό των εσόδων που στερείται ο φορέας παροχής της καθολικής υπηρεσίας δεν θα μπορούσε να ανακτηθεί παρά μόνο με αποζημίωση. Ωστόσο, σε μια τέτοια περίπτωση, η προκληθείσα ζημία «δύσκολα θα μπορεί να προσδιοριστεί ποσοτικώς προκειμένου να αποκατασταθεί, δεδομένου ότι η αιτούσα δεν θα μπορεί να καθορίσει με αρκετή ακρίβεια ποιο ποσοστό της διαπιστωθείσας μείωσης των [εσόδων] θα αποτελεί συνέπεια, αντιστοίχως, μιας πιο έντονης ανταγωνιστικής δραστηριότητας στην οικεία αγορά ή απροόπτων» παραγόντων συμφυών της εν λόγω αγοράς (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουλίου 1998, T-65/98 R, Van den Bergh Foods κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2641, σκέψη 65). Συνεπώς, η εν λόγω ζημία δεν φαίνεται να μπορεί να αποκατασταθεί.
- 86 Αφετέρου, η αιτούσα υποστηρίζει ότι η άμεση εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως είναι ικανή να προκαλέσει κρίση στη λειτουργία της επιχειρήσεως και, ιδίως, στην παροχή της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας στην Ιταλία.

87 Εφόσον η συμβολή των εσόδων που προέρχονται από τον τομέα που έχει εξαιρεθεί του ανταγωνισμού θα είναι στο εξής ανεπαρκής για τη χρηματοδότηση του κόστους της καθολικής υπηρεσίας, η επίδικη απόφαση θα θέσει οπωσδήποτε σε κίνδυνο την ισορροπία που έχει μετά κόπου επιτευχθεί. Η αιτούσα υποστηρίζει ότι αυτό θα έχει ως συνέπεια:

- τη διακοπή της διαδικασίας αναδιαρθρώσεως, η οποία θα ναυαγήσει καθώς θα εμφανισθούν σε σύντομο χρονικό διάστημα απρόβλεπτα και μη υπολογίσιμα ελλείμματα ανερχόμενα σε εκατοντάδες δισεκατομμυρίων ή τρισεκατομμύρια ΙΤΛ·
- την αδυναμία εξακολουθήσεως της χρηματοδότησεως των δράσεων και επενδύσεων που συνέβαλαν στην ποιοτική βελτίωση της καθολικής υπηρεσίας· ειδικότερα, η μελλοντική μείωση της συμβολής που αντλείται από τον τομέα που έχει εξαιρεθεί του ανταγωνισμού θα καταστήσει αδύνατη τη διατήρηση και, κατά μείζονα λόγο, την ανάπτυξη του τρόπου και των κανόνων παροχής της υπηρεσίας στις ζώνες όπου η διανομή είναι ιδιαίτερα ελλειμματική, με αποτέλεσμα τη δημιουργία «δυσδικής» υπηρεσίας·
- τη μελλοντική μείωση του επιπέδου απασχολήσεως, που θα οφείλεται στην ανάγκη περαιτέρω μειώσεως των επιβαρύνσεων προκειμένου να αντιμετωπιστεί η απώλεια εσόδων την οποία θα προκαλέσει η επίδικη απόφαση.

88 Όσον αφορά τη στάθμηση των συμφερόντων, η Poste Italiane υποστηρίζει ότι το συμφέρον της ταυτίζεται με ένα ουσιώδες δημόσιο συμφέρον, δηλαδή το συμφέρον στην τακτική παροχή της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας, το οποίο ασφαλώς είναι άξιο προστασίας σε κοινοτικό επίπεδο. Το συμφέρον αυτό υπερισχύει του συμφέροντος της Κοινότητας που συνίσταται στην προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού στον τομέα της παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών που αφορούν την εγγυημένη διανομή, σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα, αποστολών αλληλογραφίας που πραγματοποιούνται με ηλεκτρονικά μέσα.

- 89 Προκαταρκτικώς, η Επιτροπή θέτει το ερώτημα κατά πόσον υφίσταται πράγματι το επείγον που επικαλείται η αιτούσα προκειμένου να επιτύχει την αναστολή της εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως, στο μέτρο που η υπό κρίση αίτηση κατατέθηκε δύο και πλέον μήνες μετά την ημερομηνία κοινοποιήσεως της αποφάσεως στην Ιταλική Δημοκρατία (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, διάταξη του Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 1965, 28/65 R, Fonzi κατά Επιτροπής, Racc. 1966, σ. 734, συγκεκριμένα σ. 739). Εξάλλου, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν υπέβαλε αίτηση αναστολής εκτελέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-102/01.
- 90 Καταρχάς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αιτούσα δεν θα υποστεί καμία ζημία από την εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως.
- 91 Συγκεκριμένα, όπως η ίδια η αιτούσα ανέφερε και παραδέχθηκε, η Poste Italiane δεν ασκεί δραστηριότητα στην αγορά των υπηρεσιών διανομής ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα (αιτιολογικές σκέψεις 26 και 30, πρώτη παύλα, της επίδικης αποφάσεως, παράρτημα 1 των παρατηρήσεων της Επιτροπής, καθώς και σημεία 135 και 136 της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων). Κατά συνέπεια, η εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής δεν θα έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση του κύκλου εργασιών της Poste Italiane στην αγορά αυτή, καθόσον η εν λόγω εταιρία δεν παρέχει τις συγκεκριμένες υπηρεσίες. Συνεπώς, οι επιπτώσεις της εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως στην αιτούσα είναι μόνο δυνητικές και έμμεσες (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 17ης Ιανουαρίου 2001, T-342/00 R, Petrolessence και SG2R κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-67 σκέψη 48).
- 92 Η υποθετική ζημιά που επικαλείται η αιτούσα, ήτοι το διαφυγόν κέρδος της Poste Italiane από την παροχή μιας υπηρεσίας την οποία ουδέποτε είχε προσφέρει πριν από την έκδοση της επίδικης αποφάσεως και εξακολουθεί να μην προσφέρει, δεν αποτελεί άμεση συνέπεια της εκτελέσεως της αποφάσεως αυτής. Εξάλλου, η αδυναμία της αιτούσας να αποκομίσει ένα οικονομικό όφελος το οποίο δεν είχε προηγουμένως δεν συνιστά σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία (διάταξη του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1990, C-195/90 R, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 1990, σ. I-3351, σκέψεις 42 και 43).

- 93 Εξάλλου, η ζημία την οποία επικαλείται η αιτούσα στηρίζεται στην αμυδρά πιθανότητα επελεύσεως μελλοντικών και τυχαίων γεγονότων. Συνεπώς, η ζημία αυτή δεν είναι πραγματική αλλά υποθετική (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 2ας Δεκεμβρίου 1994, T-322/94 R, Union Carbide κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1159, σκέψη 31). Για να υπολογίσει τη ζημία σε «περίπου» 316 έως 411 δισεκατομμύρια ΙΤL ή σε 1 639, 1 261 και 411 δισεκατομμύρια ΙΤL, η αιτούσα εκκινεί από την υπόθεση ότι η απόφαση θα έχει ως αποτέλεσμα να υποκαταστήσει η υπηρεσία ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που αποτελεί το αντικείμενο της αποφάσεως τις υπηρεσίες τις οποίες παρέχει παραδοσιακά η Poste Italiane και ότι το αποτέλεσμα αυτό θα είναι άμεσο. Ωστόσο, η αιτούσα όχι μόνον δεν κατόρθωσε να αποδείξει την εναλλαξιμότητα μεταξύ της υπηρεσίας διανομής ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα και ώρα και των παραδοσιακών υπηρεσιών, δεχθείσα, αντιθέτως, ότι οι τελευταίες αυτές υπηρεσίες δεν εγγυώνται την επίδοση σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα, αλλά, επιπλέον, δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο προς απόδειξη της υποθέσεως σύμφωνα με την οποία η απόφαση αυτή θα έχει άμεσο αποτέλεσμα υποκαταστάσεως. Η αιτούσα αναγνωρίζει, εξάλλου, ότι το έλλειμμα που θα προκύψει από το άνοιγμα των εν λόγω υπηρεσιών στον ανταγωνισμό είναι «απρόβλεπτο».
- 94 Εξάλλου, ακόμα και αν υποθεθεί ότι το αποτέλεσμα της υποκαταστάσεως θα είναι άμεσο, η Επιτροπή εκφράζει αμφιβολίες ως προς το αν οι ιδιωτικοί φορείς, οι οποίοι απασχολούν περίπου 2 000 άτομα και των οποίων ο κύκλος εργασιών, εν πάση περιπτώσει, δεν φθάνει τα 200 δισεκατομμύρια ΙΤL, είναι σε θέση να εκτρέψουν όλον τον όγκο των «παραδοσιακών» υπηρεσιών της Poste Italiane, η οποία διαθέτει, το έτος 2000, 14 131 ταχυδρομικά καταστήματα και 70 000 γραμματοκιβώτια κατεσπαρμένα σε όλη την ιταλική επικράτεια, απασχολεί 175 315 άτομα και πραγματοποιεί κύκλο εργασιών υπερβαίνοντα τα 5,6 τρισεκατομμύρια ΙΤL.
- 95 Επιπλέον, η Poste Italiane δεν αναφέρει σε ποια οικονομικά και πραγματικά στοιχεία στηρίζονται οι εκτιμήσεις της χρηματικής ζημίας, στις οποίες καταλήγει «ανάλογα με τις περιστάσεις».
- 96 Όσον αφορά τις λοιπές ζημίες, η Επιτροπή θεωρεί ότι η μείωση του προσωπικού είναι ενδεχόμενη ζημία την οποία υφίστανται τρίτοι, ήτοι οι εργαζόμενοι, η οποία, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 2ας Οκτωβρίου 1997, T-213/97 R, Eurocoton κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-1609, σκέψη 46).

- 97 Ενόψει αυτών των σχέσεων, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ύπαρξη αιτιώδους συναφείας μεταξύ της επίδικης αποφάσεως και της ζημίας που επικαλείται η αιτούσα δεν αποδείχθηκε.
- 98 Δεύτερον, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ζημία σε καμία περίπτωση δεν είναι ανεπανόρθωτη.
- 99 Η ζημία αυτή, καθαρώς χρηματικής φύσεως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη, ή έστω δυσκόλως αποκαταστάσιμη, καθόσον μπορεί να αποτελέσει μεταγενεστέρως αντικείμενο χρηματικής αποζημιώσεως (προμνησθείσα διάταξη Petrolessence και SG2R κατά Επιτροπής, σκέψη 46). Συναφώς, η μη χορήγηση αναστολής εκτελέσεως δεν περιάγει την αιτούσα σε κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξή της ή να μεταβάλει κατά τρόπο μη αναστρέψιμο τα μερίδιά της στην αγορά (ίδια διάταξη, σκέψη 47).
- 100 Επιπλέον, με την άσκηση αγωγής αποζημιώσεως, η αιτούσα θα μπορούσε να ανακτήσει το διαφυγόν λόγω της επίδικης αποφάσεως κέρδος της. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θεωρεί αλυσιτελή, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, την παραπομπή, εκ μέρους της αιτούσας, στην προμνησθείσα διάταξη Van den Bergh Foods κατά Επιτροπής, καθόσον η λύση που υιοθέτησε ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου στην υπόθεση εκείνη στηρίζεται στις «εξαιρετικά ιδιαίζουσες συνθήκες» της υποθέσεως (σκέψη 72 της διατάξεως αυτής), οι οποίες άπτονταν της φύσεως του επιδίκου προϊόντος.
- 101 Όσον αφορά τις ζημίες που συνίστανται στη διακοπή της διαδικασίας αναδιαρθρώσεως και στον κίνδυνο δημιουργίας «δυσδικής» υπηρεσίας, η αιτούσα δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα σχετικά με τον ανεπανόρθωτο χαρακτήρα της ζημίας αυτής. Ακόμα και αν υποθεθεί ότι αποδεδειγμένως οι ζημίες αυτές αποτελούν άμεσες συνέπειες του ελλείμματος που προκαλείται λόγω του ανοίγματος της αγοράς στον ανταγωνισμό κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως, η αιτούσα δεν απέδειξε ότι οι ζημίες αυτές την περιάγουν σε κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξή της ή να μεταβάλει κατά τρόπο μη αναστρέψιμο τα μερίδιά της στην αγορά (προμνησθείσα διάταξη Petrolessence και SG2R κατά Επιτροπής, σκέψη 47).

- 102 Η Επιτροπή θεωρεί, συνεπώς, ότι δεν αποδείχθηκε ότι η προβαλλόμενη ζημία αποτελεί άμεση συνέπεια της αποφάσεως και ότι, εν πάση περιπτώσει, η ζημία αυτή δεν είναι ούτε άμεση, ούτε πραγματική, ούτε ανεπανόρθωτη.
- 103 Τέλος, κατά την Επιτροπή, η αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως δεν θα ήταν χρήσιμη για την αιτούσα παρά μόνον αν οι ιταλικές αρχές ανακαλούσαν την εγκύκλιο 208. Συγκεκριμένα, έχουν απορριφθεί αιτήσεις λήψεως προσωρινών μέτρων στις περιπτώσεις που οι αιτούντες δεν απέδειξαν ότι τα ένδικα μέσα της εσωτερικής έννομης τάξεως δεν θα επέτρεπαν την αποτροπή της επίμαχης ζημίας (διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Φεβρουαρίου 1986, 310/85 R, *Deufil* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 537, και της 17ης Μαρτίου 1989, 303/88 R, *Ιταλία* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 801, συνοπτική δημοσίευση). Όμως, η αιτούσα δεν προσέβαλε την εγκύκλιο 208 ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.
- 104 Όσον αφορά τη στάθμιση των συμφερόντων, η Επιτροπή θεωρεί ότι στον αρμόδιο επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή εναπόκειται να προβεί σε σφαιρική εκτίμηση, λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνον το συμφέρον των διαδίκων, συμπεριλαμβανομένου και του συμφέροντος της Επιτροπής να θέσει πάραυτα τέρμα στην παραβίαση των κανόνων ανταγωνισμού της Συνθήκης, αλλά και του γενικότερου συμφέροντος της ορθής απονομής της δικαιοσύνης και των συμφερόντων των τρίτων (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 1989, C-56/89 R, *Publishers Association* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. I-1693, σκέψη 35· διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 1992, T-24/92 R και T-28/92 R, *Langnese-Iglo* και *Schöller Lebensmittel* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1839, σκέψη 28, και της 15ης Δεκεμβρίου 1992, T-96/92 R, *CCE de la Société générale des grandes sources* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2579, σκέψη 39).
- 105 Κατά την Επιτροπή, η ανάγκη διατηρήσεως και αναπτύξεως αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην κοινή αγορά αναγνωρίζεται ως επιταγή δημοσίου συμφέροντος άξια προστασίας (προμνησθείσα διάταξη *Petrolescence* και *SG2R* κατά Επιτροπής, σκέψη 52). Εν προκειμένω, τυχόν αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως θα διατηρούσε μια κατάσταση στον ανταγωνισμό ιδιαίτερα δυσμενή για τους κατανα-

λωτές, οι οποίοι δεν θα είχαν τη δυνατότητα να επωφεληθούν της νέας υπηρεσίας, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της αποφάσεως αυτής, γεγονός που θα συνέβαλλε στην παγίωση της σημερινής δομής της αγοράς, όπου η Poste Italiane καταχράται τη δεσπόζουσα θέση της. Η όλως ιδιαίτερη σπουδή με την οποία η Επιτροπή εξέδωσε την απόφασή της καταδεικνύει επίσης το ενδιαφέρον της για την αποκατάσταση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά και, ως εκ τούτου, την ανάγκη της άμεσης εκτελέσεως της αποφάσεως.

- 106 Επιπλέον, η αναστολή της εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως θα έβλαπτε τη θέση των ιδιωτικών φορέων στην αγορά, που έχουν πραγματοποιήσει σημαντικές αρχικές επενδύσεις οι οποίες θα απολεσθούν οριστικά.
- 107 Η αναστολή θα μπρούσε να έχει σοβαρές επιπτώσεις στα δικαιώματα και τα συμφέροντα τρίτων που δεν εμπλέκονται στη διαφορά και δεν είχαν τη δυνατότητα να ακουστούν. Επίσης, ένα τέτοιο μέτρο θα εδικαιολογείτο μόνον αν η αιτούσα αποδείκνυε ότι, σε περίπτωση μη χορηγήσεώς του, η ίδια θα περιερχόταν σε μια κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξή της (προμνησθείσα διάταξη Petrolessence και SG2R κατά Επιτροπής, σκέψη 53), πράγμα το οποίο δεν αποδείχθηκε.
- 108 Τέλος, αν το συμφέρον της αιτούσας στην παροχή τακτικής ταχυδρομικής υπηρεσίας θιγόταν πράγματι με την εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως, οι ιταλικές αρχές δεν θα είχαν δειχθεί πρόθυμες να τροποποιήσουν την επίμαχη ρύθμιση και δεν θα είχαν εκδώσει την εγκύκλιο 208.
- 109 Κατά την ακρόαση, οι υποβαλόντες αίτηση παρεμβάσεως υποστήριξαν την επιχειρηματολογία που ανέπτυξε η Επιτροπή.

— Εκτίμηση του αρμόδιου επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

- 110 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι το επείγον μιας αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση προς την ανάγκη που υφίσταται για την έκδοση προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο ο οποίος ζητεί το προσωρινό μέτρο. Στον διάδικο αυτόν εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί τέτοια ζημία (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1998, T-73/98 R, Prayon-Rupel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2769, σκέψη 36, και προμνησθείσα διάταξη Ελλάς κατά Επιτροπής, σκέψη 14).
- 111 Το επικείμενο της ζημίας δεν απαιτείται να αποδεικνύεται με απόλυτη βεβαιότητα, αλλά αρκεί, ιδιαίτερα όταν η επέλευση της ζημίας εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου παραγόντων, να μπορεί να προβλεφθεί με επαρκή βαθμό πιθανολογήσεως (προμνησθείσα διάταξη Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., σκέψη 38, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 8ης Δεκεμβρίου 2000, T-237/99 R, BP Nederland κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3849 σκέψη 49). Ωστόσο, ο αιτών υποχρεούται να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται η πιθανολόγηση της προκλήσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 1999, C-335/99 P(R), HFB κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-8705, σκέψη 67].
- 112 Προκαταρκτικώς, θα πρέπει να εξεταστεί η ένσταση της Επιτροπής που αντλείται από το ότι η Poste Italiane δεν προσέφυγε ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων προκειμένου να αποτρέψει την επέλευση της ζημίας που επικαλείται.
- 113 Ερωτηθείσα επί του σημείου αυτού κατά την ακρόαση, η αιτούσα εξήγησε ότι δεν προσέβαλε την εγκύκλιο 208 ενώπιον των ιταλικών διοικητικών δικαστηρίων διότι

μα ένδικη προσφυγή, σε περίπτωση που ευδοκίμούσε, θα είχε ως συνέπεια την αναστολή της εφαρμογής — αν όχι την εξάλειψη από την έννομη τάξη — των προϋποθέσεων που θέτει η εγκύκλιος αυτή για την παροχή των υπηρεσιών διανομής ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα. Αυτό όχι μόνο δεν θα επέτρεπε την αποτροπή της ζημίας που επικαλείται η Poste Italiane, αλλά θα την επιδείνωνε, καθόσον στην περίπτωση αυτή η επίδικη απόφαση θα είχε απευθείας εφαρμογή. Όσον αφορά τη δυνατότητα παρεμβάσεως προς υποστήριξη των αιτημάτων του ιταλικού κράτους ως καθού σε δίκη ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων σχετική με την εγκύκλιο αυτή, η αιτούσα ανέφερε ρητώς ότι όντως αντιμετώπιζε αυτό το ενδεχόμενο.

- 114 Απαντώντας στην επιχειρηματολογία αυτή, η Επιτροπή υποστήριξε ότι, ακόμα και αν ανασταλεί η εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως, μια τέτοια απόφαση δεν θα έχει καμία ουσιαστική συνέπεια, καθόσον η εγκύκλιος 208 θα εξακολουθήσει να ισχύει έως ότου ανακληθεί από τις ιταλικές αρχές.
- 115 Οι εξηγήσεις που παρέσχε η αιτούσα συνιστούν προσήκουσα δικαιολογία όσον αφορά την άρνηση της αιτούσας να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της εγκυκλίου 208 και διακρίνουν την υπό κρίση περίπτωση από τις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι διατάξεις που επικαλείται η Επιτροπή προς στήριξη της ενστάσεώς της. Πράγματι, η ακύρωση της εγκυκλίου 208 από το ιταλικό διοικητικό δικαστήριο μπορεί να μην ήταν οπωσδήποτε ικανή να αποτρέψει την προβαλλόμενη ζημία, καθόσον η ακύρωση αυτή θα συνεπαγόταν εξάλειψη των όρων ασκήσεως των δραστηριοτήτων διανομής ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα και θα μπορούσε να συμβάλει, ενδεχομένως, στην επιδείνωση της εν λόγω ζημίας.
- 116 Εξάλλου, το ότι για να καταστεί πλήρως αποτελεσματική η αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως απαιτείτο να ανακληθεί η εγκύκλιος 208 στην ιταλική έννομη τάξη δεν είναι ικανό να στερήσει από αυτό το μέσο ένδικης προστασίας την πρακτική αποτελεσματικότητά του. Πράγματι, ακριβώς επικαλούμενη την απόφαση με την οποία διατάσσεται η αναστολή της εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως θα μπορούσε η αιτούσα να ζητήσει από το ιταλικό κράτος να ακυρώσει την εγκύκλιο 208, οι αιτιολογικές σκέψεις της οποίας αναφέρονται, εξάλλου, ρητώς στην απόφαση αυτή,

και να επανεντάξει, τουλάχιστον προσωρινά, τις επίμαχες ταχυδρομικές υπηρεσίες στον εξαιρούμενο του ανταγωνισμού τομέα.

- 117 Στην υπό κρίση περίπτωση, η άμεση εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως συνεπάγεται ότι οι υπηρεσίες διανομής ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα μπορούν να παρέχονται, εντός της Ιταλίας, από διάφορους φορείς. Η παροχή των υπηρεσιών αυτών, έστω και υπό τους όρους της εγκυκλίου 208 (βλ. ανωτέρω σκέψη 20), θα προκαλέσει, κατά την αιτούσα, απώλεια εσόδων και συνακόλουθη αδυναμία παροχής της καθολικής υπηρεσίας, με την οποία είναι επιφορτισμένη.
- 118 Η αιτούσα προέβη σε διάφορους υπολογισμούς της προβαλλομένης χρηματικής ζημίας, η οποία συνίσταται στην απώλεια εσόδων. Ωστόσο, οι μόνοι πρόσφοροι υπολογισμοί αυτής της ζημίας είναι εκείνοι που αφορούν τη φάση επιδόσεως της αλληλογραφίας με υπογραφή του παραλήπτη κατά την παραλαβή. Πράγματι, οι όροι της εγκυκλίου 208 αποσκοπούν να εξασφαλίσουν ότι η παράδοση είναι πραγματική, μεταξύ άλλων υποχρεώνοντας τον παραλήπτη να υπογράψει κατά την παραλαβή. Συνεπώς, το ύψος της προβαλλομένης ζημίας πρέπει να θεωρηθεί ότι κυμαίνεται από 316 έως 411 δισεκατομμύρια ΙΤΛ.
- 119 Η ζημία αυτή είναι καθαρά χρηματικής φύσεως. Μια τέτοια ζημία δεν μπορεί, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη, ή έστω δύσκολως αποκαταστάσιμη, καθόσον μπορεί να αποτελέσει μεταγενεστέρως αντικείμενο χρηματικής αποζημίωσης (διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 1991, C-213/91 R, Abertal κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-5109, σκέψη 24, και του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 1999, T-70/99 R, Alpharma κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-2027, σκέψη 128).
- 120 Κατ' εφαρμογήν των αρχών αυτών, η ζητούμενη αναστολή θα εδικαιολογείτο αν φαινόταν ότι, σε περίπτωση μη χορηγήσεως του μέτρου αυτού, η αιτούσα θα περιερχόταν σε κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξή της

(μεταξύ άλλων, διάταξη του Προέδρου του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 1999, T-11/99 R, Van Parys κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-1355, σκέψη 62).

- 121 Στο μέτρο που η Poste Italiane, ως φορέας παροχής της καθολικής υπηρεσίας, είναι επιφορτισμένη με αποστολή γενικού οικονομικού συμφέροντος, υπό την έννοια του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ, η εκπλήρωση της οποίας έχει ουσιώδη σημασία, η ζητούμενη αναστολή θα εδικαιολογείτο και αν αποδεικνυόταν ότι η αφαίρεση της φάσεως διανομής ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα από τον τομέα που εξαιρείται του ανταγωνισμού θα την εμπόδιζε να εκπληρώσει την αποστολή που της έχει ανατεθεί έως ότου εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας. Αυτό θα συνέβαινε αν καταδεικνυόταν ότι, ενόψει των οικονομικών όρων με τους οποίους εκτελείτο μέχρι τότε η αποστολή γενικού οικονομικού συμφέροντος, το συγκεκριμένο αποκλειστικό δικαίωμα είναι απολύτως απαραίτητο ώστε να μπορεί ο δικαιούχος φορέας να εκπληρώσει την αποστολή αυτή.
- 122 Ωστόσο, εν προκειμένω, δεν αποδείχθηκε ότι τα κέρδη που πραγματοποιεί η Poste Italiane θα μειωθούν λόγω της υποκαταστάσεως των εξαιρουμένων του ανταγωνισμού υπηρεσιών από τις υπηρεσίες που είναι ανοικτές στον ανταγωνισμό.
- 123 Καταρχάς, υπό την επιφύλαξη του συμβιβαστού των κανόνων εκτέλεσεως της επίδικης αποφάσεως που περιέχονται στην εγκύκλιο 208 με τη Συνθήκη, το οποίο απόκειται στην εκτίμηση της Επιτροπής, η εγκύκλιος αυτή προβλέπει ότι οι άδειες παροχής υπηρεσιών διανομής ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα μπορούν να χορηγηθούν μόνο σε φορείς που ανταποκρίνονται στις σωρευτικές απαιτήσεις που η ίδια καθορίζει.
- 124 Όμως, κατά την ακρόαση, οι παρεμβαίνοντες διευκρίνισαν, χωρίς να αντικρουσθούν από την Poste Italiane, ότι καμία αίτηση χορηγήσεως αδειάς δεν είχε υποβληθεί στις

αρμόδιες εθνικές αρχές, ενόψει των απαιτούμενων προϋποθέσεων. Συνεπώς, προς το παρόν, η Poste Italiane δεν υφίσταται τον ανταγωνισμό τον οποίο καταγγέλλει ούτε τις συνακόλουθες απώλειες εσόδων.

- 125 Περαιτέρω, η υποκατάσταση των εξαιρουμένων του ανταγωνισμού υπηρεσιών από υπηρεσίες ανοικτές στον ανταγωνισμό, ως συνέπεια της επίδικης απόφασης, δεν αποδεικνύεται επαρκώς ώστε να εκτιμηθεί αν πληρούται η προϋπόθεση του επείγοντος. Ειδικότερα, η υποκατάσταση αυτή εξαρτάται, μεταξύ άλλων παραγόντων, από την τιμή στην οποία οι διάφοροι φορείς προσφέρουν τις υπηρεσίες διανομής ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε καθορισμένη ημέρα ή ώρα και την οποία οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις είναι διατεθειμένες να πληρώσουν. Ωστόσο, ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν διαθέτει καμία συγκεκριμένη ένδειξη που να του επιτρέπει να εκτιμήσει τις ακριβείς συνέπειες που πιθανώς θα προκύψουν από τη μη χορήγηση της αναστολής (διατάξεις του Προέδρου του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουλίου 1999, T-143/99 R, Hortiplant κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2451, σκέψη 18, και του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 14ης Απριλίου 2000, T-144/99 R, Institut des mandataires agrées κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2067, σκέψη 43).
- 126 Τέλος, η έκταση της προβαλλομένης ζημίας αποτελεί συνάρτηση διαφόρων αβεβαίων γεγονότων, όπως ο αριθμός των φορέων που παρέχουν τις υπηρεσίες διανομής ετερογενούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου τις οποίες αφορά η επίδικη απόφαση, ο χρόνος της εισόδου καθενός στην αγορά και η εξέλιξη της ζήτησης των υπηρεσιών. Δεν μπορεί, συνεπώς, να θεωρηθεί ότι το ύψος της προβαλλομένης ζημίας, κυμαινόμενο μεταξύ 316 και 411 δισεκατομμυρίων ΙΤΛ, αποτελεί αυτόματη συνέπεια της εκτελέσεως της επίδικης απόφασης.
- 127 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι τα στοιχεία που επικαλείται η αιτούσα δεν επιτρέπουν να αποδειχθεί επαρκώς κατά νόμον η προοπτική προκλήσεως της χρηματικής ζημίας που αναφέρει η αιτούσα.

- 128 Εφόσον δεν αποδείχθηκε επαρκώς ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις επελεύσεως της χρηματικής ζημίας, οι λοιπές προβαλλόμενες ζημίες, των οποίων η επέλευση εξαρτάται από τη χρηματική ζημία, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως αποδεδειγμένες.
- 129 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η αιτούσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι, αν δεν χορηγηθεί το ζητούμενο μέτρο, θα υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.
- 130 Εν πάση περιπτώσει, ακόμα και αν υποτεθεί ότι η αιτούσα απέδειξε επαρκώς ότι θα υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία αν δεν ανασταλεί η εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως, εναπόκειται ακόμα στον αρμόδιο επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να σταθμίσει, αφενός, το συμφέρον της αιτούσας να διαταχθεί το ζητούμενο προσωρινό μέτρο και, αφετέρου, το δημόσιο συμφέρον που συνδέεται με την εκτέλεση αποφάσεως της Επιτροπής εκδοθείσας δυνάμει του άρθρου 86, παράγραφος 3, ΕΚ, τα συμφέροντα του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η πράξη αυτή και τα συμφέροντα των τρίτων που θίγονται άμεσα από την τυχόν αναστολή εκτέλεσεως της επίδικης αποφάσεως (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, προμνησθείσα διάταξη CCE de la Société générale des grandes sources κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 39, διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 10ης Μαΐου 1994, T-88/94 R, Société commerciale des potasses et de l'azote και Entreprise minière et chimique κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-263, σκέψη 44, και προμνησθείσες διατάξεις Union Carbide κατά Επιτροπής, σκέψη 36, και Petrolessence και SG2R κατά Επιτροπής, σκέψη 51).
- 131 Η στάθμιση αυτή κλίνει υπέρ της διατήρησης της επίδικης αποφάσεως.
- 132 Ασφαλώς, το άρθρο 16 ΕΚ επιβεβαιώνει τη θέση των υπηρεσιών γενικού συμφέροντος μεταξύ των κοινώς αποδεκτών αξιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση καθώς και τον ρόλο τους στην προώθηση της κοινωνικής και εδαφικής συνοχής. Η Επι-

τροπή αναγνώρισε αυτή τη θέση και αυτόν τον ρόλο με ανακοίνωση τιτλοφορούμενη «Οι υπηρεσίες κοινής ωφέλειας στην Ευρώπη» (ΕΕ 2001, C 17, σ. 4).

- 133 Ωστόσο, το άρθρο 86, παράγραφος 3, ΕΚ αναθέτει στην Επιτροπή την αποστολή να μεριμνά για την τήρηση, εκ μέρους των κρατών μελών, των υποχρεώσεων που τους επιβάλλονται όσον αφορά τις δημόσιες επιχειρήσεις και τις επιχειρήσεις στις οποίες χορηγούν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα, της απονέμει δε ρητώς αρμοδιότητα να επεμβαίνει προς τούτο εκδίδοντας οδηγίες ή αποφάσεις. Έτσι, το άρθρο 86, παράγραφος 3, ΕΚ απονέμει στην Επιτροπή την εξουσία να διαπιστώνει με απόφασή της ότι ορισμένο κρατικό μέτρο είναι ασυμβίβαστο προς τους κανόνες της Συνθήκης και να επισημαίνει τα μέτρα που το κράτος-αποδέκτης πρέπει να θεσπίσει για να συμμορφωθεί προς τις απορρέουσες από το κοινοτικό δίκαιο υποχρεώσεις (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 1992, C-48/90 και C-66/90, Κάτω Χώρες κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-565, σκέψη 28, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 1999, T-266/97, Vlaamse Televisie Maatschappij κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2329, σκέψη 34).
- 134 Εξάλλου, μια διαδικασία που οδηγεί στην έκδοση αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 86, παράγραφος 3, ΕΚ αποτελεί ανοικτή διαδικασία κατά του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, η δε απόφαση που εκδίδεται κατά το πέρας της διαδικασίας έχει ως αποδέκτη το εν λόγω κράτος μέλος, στην προκειμένη περίπτωση την Ιταλική Δημοκρατία (άρθρο 4). Όμως, το μέτρο που ζητείται να λάβει ο αρμόδιος επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής μπορεί να έχει σοβαρή επίπτωση στα δικαιώματα και τα συμφέροντα της Ιταλικής Δημοκρατίας η οποία, αφενός, δεν είναι διάδικος στη διαφορά και, συνεπώς, δεν μπόρεσε να εκθέσει τη θέση της και, αφετέρου, δεν κατέθεσε αίτηση αναστολής εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως στο πλαίσιο της προσφυγής στην υπόθεση C-102/01, την οποία άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου και κατόπιν παραιτήθηκε από αυτή (βλ. ανωτέρω σκέψεις 33 και 34). Ως εκ τούτου, ένα τέτοιο μέτρο δεν δικαιολογείται παρά μόνον αν αποδειχθεί ότι, σε περίπτωση μη χορηγήσεώς του, η αιτούσα δεν θα είναι ικανή να εκπληρώσει το έργο που της έχει ανατεθεί. Ωστόσο, δεν αποδείχθηκε ότι η εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως θα την περιαγάγει σε μια τέτοια κατάσταση.
- 135 Δεδομένου ότι η προϋπόθεση του επείγοντος δεν πληρούται και η στάθμηση των συμφερόντων κλίνει υπέρ της μη χορηγήσεως της αναστολής εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) **Επιτρέπει στην Recapitalia Consorzio Italiano delle Agenzie di Recapito Licenziatarie del Ministero delle Comunicazioni και στην TNT Post Groep NV να παρέμβουν στην υπόθεση T-53/01 R προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.**
- 2) **Δέχεται, στο στάδιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, τις αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που υπέβαλαν η Poste Italiane SpA και η Επιτροπή.**
- 3) **Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων κατά τα λοιπά.**
- 4) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 28 Μαΐου 2001.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf